

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**   **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1080/2011/EU**
af 25. oktober 2011

om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og
lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF

(EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Kommissionens delegerede afgørelse 2012/207/EU af 8. februar 2012	L 110	38	24.4.2012

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr.
1080/2011/EU**

af 25. oktober 2011

om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 og 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Foruden sin hovedopgave, der består i at finansiere investeringer i Den Europæiske Union, har Den Europæiske Investeringsbank (EIB) siden 1963 gennemført finansieringstransaktioner uden for Unionen til støtte for Unionens politikker i forhold til tredjelande. Dette gør det muligt at supplere Unionens budgetmidler, der er tilgængelige for eksterne regioner, med EIB's finansielle styrke til fordel for modtagerlandene. EIB bidrager ved gennemførelsen af disse finansieringstransaktioner til etableringen af de generelle vejledende principper og Unionens politiske målsætninger, herunder udviklingen af tredjelande og af Unionens velstand i den nye verdensøkonomiske situation. EIB-finansieringstransaktioner til understøttelse af Unionens eksterne politikker bør fortsat gennemføres i overensstemmelse med principperne om forsvarlig bankpraksis.
- (2) Det fremgår af artikel 209, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), sammenholdt med artikel 208 i TEUF, at EIB på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, bidrager til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at forfølge målene i Unionens politik for udviklingssamarbejde.
- (3) I overensstemmelse med artikel 19 i vedtægterne for EIB skal ansøgninger om EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse, og som forelægges EIB direkte, forelægges for Kommissionen med henblik på udtalelse (»ansøgning om EIB-finansiering«).
- (4) Med henblik på at understøtte Unionens eksterne aktioner og sætte EIB i stand til at finansiere investeringer uden for Unionen uden at skade EIB's kreditværdighed har de fleste af EIB's transaktioner i regioner uden for Unionen været dækket af en EU-budgetgaranti (»EU-garanti«), som forvaltes af Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17. februar 2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 20. september 2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 13. oktober 2011.

▼ B

- (5) EU-garantien blev vedtaget for perioden 2007-2011 ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 633/2009/EF af 13. juli 2009 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet ⁽¹⁾.
- (6) Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande (»garantifonden«), der blev oprettet ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland ⁽²⁾, udgør en likviditetsmæssig stødpude for Unionens budget mod tab i forbindelse med EIB-finansieringstransaktioner og andre eksterne EU-aktioner.
- (7) I overensstemmelse med afgørelse nr. 633/2009/EF har Kommissionen og EIB gennemført en midtvejsevaluering af EIB's finansiering i tredjelande på grundlag af en uvildig ekstern evaluering, der er blevet overvåget af en styringskomité bestående af en række sagkyndige personer, en evaluering gennemført af et eksternt konsulentfirma og specifikke evalueringer gennemført af EIB. Den 12. februar 2010 forelagde styringskomitéen en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og EIB indeholdende komitéens konklusioner og anbefalinger.
- (8) I sin rapport konkluderede styringskomitéen, at EU-garantien udgør et effektivt og kraftfuldt politikinstrument med stor finansiell og politisk indflydelse, og at den bør bibeholdes for at dække risici af politisk eller statslig karakter. Styringskomitéen foreslog at ændre afgørelse nr. 633/2009/EF på visse punkter for at opnå størst mulig merværdi af EIB's transaktioner i tredjelande og gøre dem mere virkningsfulde.
- (9) Det er vigtigt at oprette en liste over lande, der er potentielt berettigede til EIB-finansiering under EU-garantien. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at udvide listen over lande, der er berettigede til EIB-finansiering under EU-garantien, som fremgår af bilag I til afgørelse nr. 633/2009/EF.
- (10) For at afspejle en betydningsfuld udvikling i politikkerne bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af denne afgørelses bilag III. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører hensigtsmæssige høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (11) De beløb, der dækkes af EU-garantien i hver region, bør fortsat udgøre lofter for EIB's finansiering under EU-garantien og ikke mål, som EIB er forpligtet til at nå.

⁽¹⁾ EUT L 190 af 22.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10.

▼B

- (12) Inden for rammerne af EU-støtten til tredjelande med henblik på at håndtere den globale økonomiske og finansielle krise fremskyndede EIB sin eksterne låneaktivitet i 2009 og 2010, hovedsagelig i førtiltrædelses- samt naboskabs- og partnerskabslandene, i henhold til sit nuværende mandat. Endvidere kræver uroen i det sydlige Middelhavsområde i begyndelsen af 2011, at Unionen hjælper de berørte lande med midler til at genopbygge og modernisere deres økonomier. For den resterende mandatperiode bør loftet for det generelle mandat derfor revideres og forøges med 1 684 000 000 EUR for bedre at håndtere disse midlertidige og usædvanlige omstændigheder uden at foregribe lofterne under den næste flerårige finansielle ramme.
- (13) EIB-finansieringstransaktioner som følge af den ovennævnte forhøjelse af loftet for det generelle mandat bør svare til de politiske reformer, som de enkelte partnerlande har påtaget sig, og som Kommissionen med inddragelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) har vurderet under hensyntagen til Europa-Parlamentets beslutninger og Rådets afgørelser og konklusioner. Revisionen af den europæiske naboskabspolitik og den fornyede vægt på differentiering bør også afspejles i denne evaluering. I førtiltrædelseslandene vil EIB's finansiering fortsat supplere Unionens bistand.
- (14) Som supplement til de regionale lofter bør det fakultative mandat på 2 000 000 000 EUR aktiveres og afsættes som et rammebeløb til støtte for EIB-finansieringstransaktioner til fordel for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer i de regioner, der er omfattet af mandatet. EIB kunne i tæt samarbejde med Kommissionen bidrage med sin ekspertise og sine ressourcer for at bistå offentlige myndigheder og den private sektor med at bekæmpe klimaforandringer og for at udnytte de disponible finansieringsmuligheder optimalt. For projekter til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer bør EIB's ressourcer, hvor det er muligt og relevant, suppleres med midler, der på fordelagtige vilkår stilles til rådighed over Unionens budget gennem en effektiv og konsekvent kombination af gavebistand og lån til finansiering af foranstaltninger til bekæmpelse af klimaforandringer som led i Unionens bistand til tredjelande. Det er i denne henseende passende, at Kommissionens årlige beretning til Europa-Parlamentet og Rådet indeholder en detaljeret beretning om de finansielle instrumenter, der er anvendt til finansiering af disse projekter, idet beløbene for EIB's finansiering under det fakultative mandat og de tilsvarende beløb i form af gavebistand identificeres.
- (15) Berettigelse til at modtage EIB-finansiering til modvirkning af klimaforandringer under EU-garantien kunne under klimaforandringsmandatet begrænses for lande, der ikke findes at have forpligtet sig til at nå passende klimarelaterede mål. Enhver sådan begrænsning af finansieringsberettigelsen bør baseres på komplekse og omfattende politiske vurderinger. Rådet bør derfor have beføjelse til efter forslag fra Kommissionen med inddragelse af EU-Udenrigstjenesten at begrænse et lands berettigelse til at modtage EIB-finansiering til modvirkning af

▼B

klimaforandringer under EU-garantien. Sådanne begrænsninger bør kun gælde for EIB-finansieringstransaktioner, for hvilke en ansøgning om EIB-finansiering er indgivet efter denne afgørelses ikrafttræden, og som er undertegnet efter den 1. januar 2012.

- (16) Der bør indbygges en vis fleksibilitet med hensyn til den regionale fordeling under klimaforandringsmandatet for så hurtigt og effektivt som muligt at udnytte den disponible finansiering i de tre år fra 2011 til 2013, samtidig med at der sigtes mod at sikre en ligelig fordeling mellem regionerne i denne periode med udgangspunkt i prioriteringerne for ekstern støtte under det generelle mandat.

- (17) Midtvejsevalueringen af gennemførelsen af EIB's eksterne mandat viste, at skønt EIB's finansieringstransaktioner i den af evalueringen omfattede periode (2000-2009) generelt var i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker, bør forbindelsen mellem Unionens politiske mål og EIB's praktiske implementering heraf forstærkes, tydeliggøres og struktureres.

- (18) For at sikre større sammenhæng i mandatet og i højere grad fokusere EIB's eksterne finansieringsvirksomhed på foranstaltninger, der understøtter Unionens politikker, og sikre modtagerne det størst mulige udbytte bør denne afgørelse fastsætte horisontale overordnede målsætninger for mandatet for EIB-finansieringstransaktioner i alle finansieringsberettigede regioner og lande, idet der tages udgangspunkt i EIB's komparative fordele på de områder, hvor den påviseligt har opnået gode resultater. I de regioner, der er omfattet af denne afgørelse, bør EIB således finansiere projekter inden for områderne modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer (herunder gennem overførsel af teknologi med relation til nye energikilder), social og økonomisk infrastruktur (særlig inden for transport, energi, inkl. vedvarende energi, energisikkerhed, energiinfrastruktur, miljøinfrastruktur, inkl. vandforsyning og spildevandsbortskaffelse, samt informations- og kommunikationsteknologi) og udvikling af lokale private sektorer, især til støtte for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Der mindes om, at forbedret adgang for SMV'er til finansiering kan spille en afgørende rolle med hensyn til fremme af den økonomiske udvikling og bekæmpelse af arbejdsløsheden. På disse områder bør regional integration blandt partnerlande, herunder økonomisk integration mellem førtiltrædelseslande, naboskabslande og Unionen, udgøre et af de grundlæggende mål med EIB-finansieringstransaktioner. EIB bør have mulighed for at støtte Unionens tilstedeværelse i partnerlande gennem direkte udenlandske investeringer, som bidrager til fremme af teknologi- og vidensoverførsel enten under EU-garantien for investeringer i de førnævnte områder eller på egen risiko.

▼B

- (19) For effektivt at nå ud til SMV'er bør EIB samarbejde med lokale finansielle mellemlid i de finansieringsberettigede lande, navnlig for at sikre, at en del af de økonomiske fordele videregives til deres kunder og skaber en merværdi i forhold til andre finansieringskilder. EIB bør, hvor det er relevant, gennem sine samarbejdsaftaler med disse finansielle mellemlid anmode om, at deres kunders projekter tjekkes i forhold til vedtagne kriterier i overensstemmelse med Unionens udviklingsmål for at skabe en merværdi. De finansielle mellemlids aktiviteter til støtte for SMV'er bør være fuldstændig gennemsigtige og indberettes regelmæssigt til EIB.
- (20) Endvidere bør EIB-finansieringstransaktioner bidrage til de generelle principper for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), dvs. fremme og konsolidere demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, og til gennemførelse af internationale miljøaftaler, hvori Unionen er part. EIB-finansieringstransaktioner bør, navnlig i forhold til udviklingslandene, jf. definitionen i fortegnelsen over modtagere af officiel udviklingsbistand (ODA), der er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), fremme følgende: en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende i disse lande, særlig i de dårligst stillede, en harmonisk og gradvis integration af disse lande i verdensøkonomien, bekæmpelse af fattigdom og overholdelse af de principper, som Unionen har godkendt inden for rammerne af FN og andre kompetente internationale organisationer.
- (21) Selv om EIB's styrke fortsat ligger i dens særlige rolle som investeringsbank, bør EIB i henhold til denne afgørelse målrette de eksterne operationers udviklingsmæssige konsekvenser i tæt samarbejde med Kommissionen, under Europa-Parlamentets demokratiske kontrol og efter principperne i Den Europæiske Konsensus om Udvikling og i artikel 208 i TEUF såvel som principperne om bistandseffektivitet i Pariserklæringen fra 2005 og Accrahandlingsplanen fra 2008. Dette bør udmøntes i praksis gennem en række konkrete foranstaltninger, især ved at forbedre bankens evne til at vurdere projekters miljømæssige, sociale og udviklingsmæssige aspekter, herunder menneskerettigheder og konfliktrelaterede risici, og ved at fremme høringer på lokalt plan af de offentlige myndigheder og af civilsamfundet. EIB bør, hvor det er relevant og i overensstemmelse med Unionens sociale og miljømæssige principper, i forbindelse med sin rettidige kontrol af et projekt kræve, at projektlederen gennemfører lokale høringer og offentliggør resultaterne heraf. EIB bør desuden i højere grad fokusere på sektorer, som den har solide erfaringer med i kraft af finansieringstransaktioner inden for Unionen, og som vil fremme udviklingen i det pågældende land, f.eks. adgang til finansiering for SMV'er og mikroenheder, miljøinfrastrukturer, inkl. vandforsyning og spildevandsbortskaffelse, bæredygtig transport og foranstaltninger til modvirkning af klimaforandringer, særlig inden for vedvarende energi. Finansiering kunne også omfatte projekter til støtte af sundheds- og uddannelsesinfrastruktur, hvor der er en klar merværdi.

▼B

- (22) EIB bør også gradvist øge sine aktiviteter til fordel for tilpasninger til klimaforandringer, eventuelt i samarbejde med andre internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter. De supplerende krav, der indføres med denne afgørelse, vil kræve, at banken får adgang til ressourcer på gunstige vilkår, og en gradvis tilpasning af de menneskelige ressourcer, samtidig med at effektivitet og synergieffekter bør tilstræbes og udnyttes. EIB's virksomhed bør også supplere Unionens mål og prioriteringer med hensyn til opbygning af institutioner og sektorreformer. Endelig bør EIB udvikle resultatindikatorer, der er forbundet med de udviklingsmæssige og miljømæssige aspekter af projekterne og deres resultater.
- (23) Med Lissabontraktatens ikrafttræden blev der oprettet en stilling som Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»højtstående repræsentant«) med henblik på, at Unionens optræden udadtil bliver mere virkningsfuld og sammenhængende.
- (24) Der har de seneste år også fundet en udbygning og styrkelse sted af Unionens politikker på det eksterne område. Dette gælder især førtiltrædelsesstrategien, den europæiske naboskabspolitik, EU-strategien for Centralasien, de fornyede partnerskaber med Latinamerika og Sydøstasien samt Unionens strategiske partnerskaber med Rusland, Kina og Indien. Det gælder endvidere i forhold til Unionens politikker for udviklingssamarbejde, som nu omfatter samtlige udviklingslande. Siden 2007 er Unionens eksterne forbindelser også blevet understøttet af nye finansielle instrumenter, nemlig instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA), det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og stabilitetsinstrumentet.
- (25) I lyset af oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten og efter ikrafttrædelsen af denne afgørelse bør Kommissionen og EIB ændre aftalememorandummet om samarbejdet og koordinationen inden for de regioner, der er omfattet af Rådets afgørelse 2006/1016/EF af 19. december 2006 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet ⁽¹⁾ samt i givet fald og med samtykke fra den højtstående repræsentant udvide det nye aftalememorandum til også at omfatte EU-Udenrigstjenesten, navnlig hvad angår den regelmæssige og systematiske dialog mellem Kommissionen og EIB på det strategiske plan, som også bør omfatte EU-Udenrigstjenesten og andre aspekter, der henhører under EU-Udenrigstjenestens kompetence.
- (26) EIB bør, samtidig med at den i overensstemmelse med artikel 209, stk. 3, i TEUF bidrager til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at forfølge målene i Unionens politik for udviklingssamarbejde, stræbe mod indirekte at støtte udførelsen af 2015-målene i alle de regioner, hvor den er aktiv.

⁽¹⁾ EUT L 414 af 30.12.2006, s. 95.

▼B

- (27) Med henblik på at forbedre sammenhængen i den samlede EU-støtte i de pågældende regioner bør der udnyttes muligheder for eventuelt at kombinere EIB-finansiering med EU-budgetmidler i form af f.eks. garantier, risikovillig kapital, rentetilskud og samfinansiering af investeringer sammen med teknisk bistand til projektforbereelse og -gennemførelse via IPA, ENPI, DCI, EIDHR og stabilitetsinstrumentet. Når en sådan kombination af EIB-finansiering sammen med andre EU-budgetmidler forekommer, bør alle finansieringsafgørelser klart identificere de ressourcer, der er involveret. Kommissionens årlige beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse, bør indeholde en detaljeret oversigt over de enkelte budgetmidler og finansielle instrumenter, der er anvendt i kombination med EIB-finansieringen.
- (28) I alle faser, dvs. lige fra den indledende strategiske planlægning til den efterfølgende projektudvikling, bør det sikres, at EIB's eksterne finansieringstransaktioner er i overensstemmelse med og understøtter Unionens eksterne politikker og de overordnede mål fastsat i denne afgørelse. For at øge sammenhængen mellem eksterne EU-aktioner bør dialogen vedrørende politik og strategi mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EIB intensiveres yderligere. Til samme formål bør samarbejdet og den tidlige udveksling af oplysninger mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EIB på operationelt niveau også intensiveres. EIB's kontorer uden for Unionen bør fortrinsvis være beliggende i Unionens delegationskontorer, så der skabes et sådant samarbejde, samtidig med at driftsomkostningerne kan deles. Det er særlig vigtigt at sikre en tidlig udveksling af synspunkter mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EIB, hvis det er relevant, i forbindelse med udarbejdelsen af planlægningsdokumenter med det formål at tilvejebringe maksimal synergi mellem disse tre EU-organers aktiviteter.
- (29) De praktiske foranstaltninger til realisering af det generelle mandats mål skal beskrives i de regionale tekniske operationelle retningslinjer. Sådanne retningslinjer bør være i overensstemmelse med de bredere regionalpolitiske rammer, som er fastlagt i denne afgørelse. Disse retningslinjer bør afspejle Unionens landstrategier og tage sigte på at sikre, at EIB's finansiering fungerer som et supplement til Unionens tilsvarende politikker, programmer og instrumenter for bistand til de forskellige regioner.
- (30) EIB bør i samarbejde med Kommissionen udarbejde en vejledende flerårig programmering af den planlagte mængde af undertegnede EIB-finansieringstransaktioner, så der kan opnås en passende budgetplanlægning for tilførsel af kapital til garantifonden og sikres kompatibilitet mellem EIB's forventede finansieringstransaktioner og lofterne i denne afgørelse. Kommissionen bør tage hensyn til disse forventede finansieringstransaktioner i den almindelige budgetplanlægning, der forelægges budgetmyndigheden.

▼B

- (31) Udviklingen af en »EU-plattform for samarbejde og udvikling« bør undersøges med det formål at optimere mekanismerne til kombineret af gavebistand og lån til regioner uden for Unionen. Med henblik herpå bør Kommissionen nedsætte en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne, EU-Udenrigstjenesten og EIB, som kan vurdere omkostninger og fordele forbundet med en sådan platform. Denne gruppe bør i sine overvejelser foretage høring af andre relevante aktører, herunder europæiske multilaterale og bilaterale finansieringsinstitutter. En sådan platform vil stadig fremme synergier og arrangementer med henblik på gensidig bistand på basis af de forskellige institutters komparative fordele og samtidig respektere Kommissionens og EIB's rolle og prærogativer i forbindelse med gennemførelsen af henholdsvis Unionens budget og EIB-lån. Baseret på denne ekspertgruppes resultater bør Kommissionen senest i midten af 2012 rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet og om nødvendigt stille et forslag vedrørende platformen.
- (32) EIB bør tilskyndes til at forøge antallet af transaktioner og diversificere sine finansielle instrumenter uden for Unionen uden at gøre brug af EU-garantien, så brugen af garantien kan fremmes for de lande og projekter, som har ugunstige adgangsvilkår til markedet, under hensyntagen til gældsberedygtighedskriterier, og hvor garantien dermed bibringer en højere merværdi. EIB bør følgelig, og altid med det formål at understøtte politikmålsætningerne for Unionens eksterne forbindelser, samtidig med at der tages hensyn til dens egen risikoabsorptionskapacitet, tilskyndes til at forøge de beløb, der udlånes på egen risiko, herunder gennem støtte af Unionens økonomiske interesser, især i førtiltrædelseslande, naboskabslande og investeringsværdige lande i andre regioner, men også til lande med lavere kreditværdighed, når EIB har modtaget passende garantier fra tredjeparter. I samråd med Kommissionen bør EIB udforme en politik, der kan benyttes til at afgøre, om et projekt skal henføres til mandatet under EU-garantien eller til EIB-finansiering på egen risiko. En sådan politik vil navnlig tage hensyn til de pågældende landes og projekters kreditværdighed.
- (33) EIB bør overveje at øge sine finansielle transaktioner, der skal gennemføres i henhold til denne afgørelse, til lokale og regionale offentlige organer, når disse transaktioner har en passende EIB-kreditrisikovurdering.
- (34) EIB bør udvide sit udbud af nye og innovative finansieringsinstrumenter, bl.a. ved i højere grad at fokusere på udvikling af garantiinstrumenter i det omfang, det er muligt, under hensyntagen til EIB's egen risikopolitik. Desuden bør EIB opfordres til at yde lån i lokale valutaer og udstede obligationer på lokale markeder, forudsat at partnerlandene gennemfører de nødvendige strukturreformer, især inden for finanssektoren, og træffer andre foranstaltninger til at lette EIB's aktiviteter.

▼B

- (35) For at sikre, at EIB opfylder mandatets krav i de forskellige regioner og underregioner, bør der gradvis afsættes tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til EIB's eksterne aktiviteter. Det bør navnlig sikres, at EIB har tilstrækkelig kapacitet til at understøtte Unionens målsætninger på udviklingssamarbejdsområdet, til at fokusere mere på de forudgående vurderinger af de miljømæssige, sociale og udviklingsmæssige aspekter af sine aktiviteter og til at føre effektivt tilsyn med projekterne i gennemførelsesfasen. Muligheder for yderligere at fremme effektiviteten bør udnyttes og synergieffekter tilstræbes aktivt.
- (36) I forbindelse med de af sine finansieringstransaktioner uden for Unionen, der er omfattet af denne afgørelses anvendelsesområde, bør EIB bestræbe sig på yderligere at udbygge koordinationen og samarbejdet med internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter, herunder eventuelt samarbejdet om sektorbetingelser og gensidig tillid til procedurer, brug af samfinansiering og deltagelse i globale initiativer, der tager sigte på f.eks. at forbedre koordinationen og effektiviteten af støtte. Koordinationen og samarbejdet bør tilstræbe at mindske eventuelle dobbeltomkostninger og unødvendig overlappning. Disse bestræbelser skal bygge på gensidighed. Principperne i denne afgørelse bør også finde anvendelse, når EIB's finansiering gennemføres via samarbejdsaftaler med andre internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter.
- (37) Navnlig bør EIB i de lande uden for Unionen, hvor flere intervenserer, øge samarbejdet med de andre europæiske finansieringsinstitutter gennem aftaler såsom trepartsaftalememorandummet mellem Kommissionen, EIB-Gruppen og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) for så vidt angår samarbejdet uden for Unionen og ved at give EIB-Gruppen og EBRD mulighed for at supplere hinanden, så de kan udnytte deres respektive komparative fordele.
- (38) EIB's rapportering og formidling af oplysninger til Kommissionen bør styrkes for at give Kommissionen mulighed for at forbedre sin årlige beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse. De supplerende rapporteringskrav, der er nævnt i denne betragtning, bør kun gælde for EIB-finansieringstransaktioner, for hvilke en ansøgning om EIB-finansiering er indgivet efter denne afgørelses ikrafttræden, og som er undertegnet efter den 1. januar 2012. Beretningen bør navnlig indeholde en vurdering af, om EIB-finansieringstransaktioner er i overensstemmelse med denne afgørelse, under hensyn til de regionale tekniske operationelle retningslinjer, og bør indeholde afsnit om følgende: EIB's merværdi, som f.eks. støtte til Unionens eksterne politikker, mandatkrav, kvaliteten af finansierede aktiviteter, videregivelse af økonomiske fordele til kunder, og afsnit om samarbejdet, herunder samfinansiering, med Kommissionen og samarbejdet med andre internationale finansieringsinstitutter og bilaterale donorer. Beretningen bør endvidere omfatte en vurdering af i hvilket omfang, EIB har taget hensyn til den økonomiske, finansielle, miljømæssige og sociale bæredygtighed ved udformningen og overvågningen af de finansierede projekter. Den bør endvidere indeholde et

▼B

særligt afsnit med en detaljeret vurdering af de foranstaltninger, EIB har truffet for at overholde det nuværende mandat som fastlagt i afgørelse nr. 633/2009/EF, med særlig opmærksomhed rettet mod EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres ved anvendelse af finansielle instrumenter i ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner. EIB bør i forbindelse med sine finansieringstransaktioner gennemføre sine politikker med hensyn til løst regulerede eller ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner korrekt med henblik på at bidrage til den internationale bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse. Beretningen bør også indeholde en evaluering af de sociale og udviklingsmæssige aspekter af projekterne. Beretningen bør offentliggøres og således give civilsamfundet og modtagerlandene mulighed for at udtale sig. Om nødvendigt bør beretningen indeholde henvisninger til væsentlige forandringer i omstændighederne, der måtte retfærdiggøre yderligere ændringer af mandatet inden dets ophør. Beretningen bør navnlig indeholde en oversigt over EIB-finansiering i henhold til denne afgørelse sammen med alle Unionens finansielle ressourcer og andre donorer, hvorved der gives et overblik over de økonomiske risici forbundet med de finansielle transaktioner.

- (39) EIB-finansieringstransaktioner bør fortsat forvaltes i henhold til EIB's egne regler og procedurer, herunder passende kontrolforanstaltninger og foranstaltninger mod skatteunddragelse, samt i henhold til de relevante regler og procedurer vedrørende Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- (40) I forbindelse med forelæggelsen af forslaget om EU-garantien som led i den næste finansielle ramme, bør Kommissionen navnlig opfordres til, i tæt samarbejde med EIB og under hensyntagen til konsekvenserne for tilførslen af midler til garanti-fonden, at undersøge de lofter, som EU-garantien dækker, listen over potentielt finansieringsberettigede lande og EIB's muligheder for at yde finansiering af mikrokreditter og andre instrumenter. Kommissionen og EIB bør ligeledes undersøge mulighederne for fremover at øge synergieffekten mellem finansiering via IPA, ENPI, DCI, EIDHR og stabilitetsinstrumentet og EIB's eksterne mandat.
- (41) Denne afgørelse bør ikke berøre forhandlingerne og afgørelserne om den næste flerårige finansielle ramme.
- (42) På denne baggrund og af hensyn til retssikkerheden og den retlige klarhed bør afgørelse nr. 633/2009/EF ophæves —

Artikel 1

EU-garanti

1. Den Europæiske Union yder Den Europæiske Investeringsbank (EIB) en EU-budgetgaranti for finansieringstransaktioner uden for Unionen (»EU-garanti«). EU-garantien ydes som en generalgaranti til dækning af alle udeblevne, men forfaldne betalinger til EIB i forbindelse med lån til og lånegarantier for EIB-investeringsprojekter, der kan henføres under garantien i henhold til stk. 2. EIB's finansieringsaktiviteter skal være i overensstemmelse med de generelle vejledende principper og bidrage til gennemførelsen af målene og de politiske målsætninger for Unionens optræden udadtil. Et af målene for EIB-finansieringstransaktioner i udviklingslande, jf. definitionen i fortegnelsen over modtagere af officiel udviklingsbistand (ODA), der er fastsat af OECD, er indirekte at støtte udviklingsmålsætninger som bekæmpelse af fattigdom gennem inklusiv vækst og bæredygtig økonomisk og social udvikling.

2. Under EU-garantien kan henføres EIB-lån og -lånegarantier til investeringsprojekter i de lande, der er opført på listen i bilag III, og som er ydet i overensstemmelse med EIB's egne regler og procedurer, herunder EIB's erklæring om sociale og miljømæssige normer, og til støtte for relevante målsætninger i Unionens eksterne politikker, forudsat at EIB-finansieringen er ydet i henhold til en undertegnet aftale, som hverken er udløbet eller er blevet opsagt (»EIB-finansieringstransaktioner«).

3. EU-garantien begrænses til 65 % af det samlede beløb for lån og lånegarantier, der er blevet udbetalt og stillet inden for rammerne af EIB-finansieringstransaktioner, med fradrag af tilbagebetalte beløb og med tillæg af alle hermed forbundne beløb.

4. EU-garantien dækker EIB-finansieringstransaktioner, der er undertegnet i perioden fra den 1. februar 2007 til den 31. december 2013. EIB-finansieringstransaktioner, der er undertegnet i henhold til Rådets afgørelse 2006/1016/EF og 2008/847/EF ⁽¹⁾ og i henhold til afgørelse nr. 633/2009/EF, er fortsat omfattet af EU-garantien i henhold til nærværende afgørelse.

5. Hvis Europa-Parlamentet og Rådet ikke ved udløbet af den i stk. 4 omhandlede periode har vedtaget en afgørelse om at give EIB en ny EU-garanti for dens finansieringstransaktioner uden for Unionen, jf. artikel 16, forlænges perioden automatisk med seks måneder.

Artikel 2

Mandatlofter

1. Det maksimale beløbsloft for EIB-finansieringstransaktioner under EU-garantien i hele perioden 2007-2013 med fradrag af annullerede beløb må ikke overstige 29 484 000 000 EUR. Dette maksimale beløbsloft opdeles i to dele:

- a) et generelt mandat på 27 484 000 000 EUR
- b) et klimaforandringsmandat på 2 000 000 000 EUR.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2008/847/EF af 4. november 2008 om centralasiatiske landes ret til finansiering efter afgørelse 2006/1016/EF om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (EUT L 301 af 12.11.2008, s. 13).

▼B

2. Det generelle mandat opdeles i regionale lofter og underlofter i overensstemmelse med bilag I. Inden for de regionale lofter sikrer EIB gradvis en ligelig fordeling i de regioner, der dækkes af det generelle mandat.

3. Det generelle mandat dækker alene EIB-finansieringstransaktioner, der forfølger de mål, der er fastsat i artikel 3.

4. Klimaforandringsmandatet dækker EIB-finansieringstransaktioner i alle de lande, der er omfattet af denne afgørelse, forudsat at de pågældende transaktioner understøtter Unionens centrale politiske målsætning om at modvirke klimaforandringer ved at yde støtte til projekter til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, der bidrager til opfyldelsen af den overordnede målsætning for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, særlig ved inden for områderne vedvarende energi, energieffektivitet og bæredygtig transport at forhindre eller mindske udledningen af drivhusgasser eller ved at øge sårbare landes, sektorer og samfunds robusthed over for de negative virkninger af klimaforandringer. Klimaforandringsmandatet gennemføres i tæt samarbejde med Kommissionen, og hvor det er muligt, kombineres EIB's finansiering med EU-budgetmidler.

Rådet kan, hvor det er relevant og efter forslag fra Kommissionen, træffe afgørelse om at begrænse et lands berettigelse til at modtage EIB-finansiering til modvirkning af klimaforandringer under EU-garantien. Enhver sådan begrænsning af et lands finansieringsberettigelse i forbindelse med klimaforandringsmandatet gælder kun for EIB-finansieringstransaktioner, for hvilke en ansøgning om EIB-finansiering er indgivet efter den 30. oktober 2011, og som er undertegnet efter den 1. januar 2012.

5. For så vidt angår klimaforandringsmandatet bestræber EIB sig på frem til udgangen af den i artikel 1, stk. 4, nævnte periode at sikre en afbalanceret fordeling af finansieringstransaktioner mellem de regioner, der er omfattet af bilag III. EIB sørger især for, at den i punkt A i bilag III nævnte region ikke modtager mere end 40 % af det beløb, der er afsat til dette mandat, at den i punkt B nævnte region ikke modtager mere end 50 % af dette beløb, at den i punkt C i nævnte region ikke modtager mere end 30 % af dette beløb, og at den i punkt D nævnte region ikke modtager mere end 10 % af dette beløb. Generelt skal klimaforandringsmandatet anvendes til finansiering af projekter, der er nært forbundet med EIB's nøglekompetencer, tilføjer merværdi og optimerer indvirkningen på tilpasningen til og modvirkningen af klimaforandringer.

6. Både det generelle mandat og klimaforandringsmandatet skal forvaltes i overensstemmelse med principperne om forsvarlig bankpraksis.

*Artikel 3***Generelle mandatmål**

1. EU-garantien ydes for EIB-finansieringstransaktioner, der understøtter et eller flere af følgende generelle mål:

- a) udvikling af den lokale private sektor, især støtte til SMV'er
- b) udvikling af sociale og økonomiske infrastrukturer, herunder transport-, energi- og miljøinfrastrukturer samt informations- og kommunikationsteknologi
- c) modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer som omhandlet i artikel 2, stk. 4.

▼B

2. EIB-finansieringstransaktioner i henhold til denne afgørelse skal inden for rammerne af EIB's nøglekompetencer bidrage til de generelle principper for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, og medvirke til gennemførelse af internationale miljøaftaler, hvori Unionen er part.

3. Regional integration blandt partnerlande, herunder økonomisk integration mellem førtiltrædelseslande, naboskabslande og Unionen, er et af de underliggende formål med EIB-finansieringstransaktioner på områder, der er omfattet af de i stk. 1 nævnte generelle mål.

4. EIB overvejer at udvide sine aktiviteter til støtte for sundheds- og uddannelsesinfrastruktur, hvor der er en klar merværdi herved.

*Artikel 4***Omfattede lande**

1. Listen over de lande, der er potentielt berettigede til EIB-finansiering under EU-garantien, er fastsat i bilag II. Listen over de lande, der er berettigede til EIB-finansiering under EU-garantien, er fastsat i bilag III og må ikke omfatte andre lande end de i bilag II opførte. For så vidt angår lande, der ikke er opført i bilag II, afgøres deres berettigelse til EIB-finansiering under EU-garantien i hvert enkelt tilfælde efter den almindelige lovgivningsprocedure.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5 vedrørende ændringer af bilag III. Kommissionen træffer sine afgørelser på grundlag af en overordnet økonomisk og politisk evaluering, herunder aspekter vedrørende demokrati, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt de relevante beslutninger fra Europa-Parlamentet og Rådets afgørelser og konklusioner. Delegerede retsakter om ændring af bilag III berører ikke EU-garantiens dækning af EIB-finansieringstransaktioner, der er undertegnet inden disse delegerede retsakters ikrafttræden.

3. EU-garantien dækker kun EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i finansieringsberettigede lande, som har indgået en rammeaftale med EIB, der fastsætter de retlige betingelser, hvorunder sådanne transaktioner skal gennemføres.

4. EU-garantien dækker ikke EIB-finansieringstransaktioner i et bestemt land, hvis aftalen vedrørende sådanne transaktioner er blevet undertegnet, efter at landet har tiltrådt Unionen.

*Artikel 5***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 30. oktober 2011.

3. Den i artikel 4 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼ B

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 6***EIB-finansieringstransaktioners bidrag til gennemførelse af EU-politikker**

1. Kommissionen udformer sammen med EIB regionale tekniske operationelle retningslinjer for EIB-finansieringen i henhold til denne afgørelse.

De regionale tekniske operationelle retningslinjer, der har til formål at sikre, at EIB-finansieringstransaktioner støtter EU-politikker, skal være i overensstemmelse med Unionens bredere regionalpolitiske rammer, som er fastlagt i bilag IV. De regionale tekniske operationelle retningslinjer vil navnlig sikre, at EIB-finansieringen i henhold til denne afgørelse supplerer de tilsvarende politikker, programmer og instrumenter for EU-bistand i de forskellige regioner.

Ved opstillingen af disse retningslinjer vil Kommissionen og EIB om nødvendigt foretage høring af EU-Udenrigstjenesten angående politiske spørgsmål og tager hensyn til relevante beslutninger fra Europa-Parlamentet og Rådets afgørelser og konklusioner.

Kommissionen fremsender retningslinjerne og enhver ajourføring heraf til Europa-Parlamentet og Rådet, så snart de er fastlagt.

Inden for rammerne af de regionale tekniske operationelle retningslinjer definerer EIB tilsvarende finansieringsstrategier og sikrer, at de gennemføres.

2. Sammenhængen mellem EIB-finansieringstransaktioner og Unionens eksterne politiske målsætninger overvåges i henhold til artikel 11. EIB udvikler resultatindikatorer i forbindelse med de finansierede projekters udviklings-, miljø- og menneskerettighedsaspekter under hensyntagen til de relevante indikatorer i Pariserklæringen om bistandens effektivitet for at fremme en sådan overvågning. Indikatorerne for projekternes miljøaspekter bør omfatte kriterier for »rene teknologier«, som i princippet er orienteret mod energieffektivitet og teknologier til nedbringelse af emissioner.

3. En EIB-finansieringstransaktion omfattes ikke af EU-garantien, hvis Kommissionen afgiver en negativ udtalelse om transaktionen inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i artikel 19 i EIB's vedtægter.

4. EIB forelægger i samarbejde med Kommissionen og i overensstemmelse med Unionens og de internationale klimaændringsmål senest den 31. december 2012 en strategi for, hvordan man under dens eksterne mandat gradvist og konstant kan øge andelen af projekter, der fremmer nedbringelsen af CO₂-emissioner, og udfase finansieringen af projekter, som indvirker negativt på opfyldelsen af Unionens klimamål.

▼B

5. EIB's styrende organer sikrer med henblik på de supplerende krav, der indføres med denne afgørelse, at EIB's ressourcer, herunder personale, gradvis tilpasses for at opfylde kravene i denne afgørelse korrekt. Muligheder for yderligere at fremme effektiviteten bør udnyttes og synergieffekter tilstræbes aktivt.

*Artikel 7***EIB-evaluering af udviklingsrelaterede aspekter af projekter**

1. EIB udviser rettidig omhu og kræver, hvor det er relevant i overensstemmelse med Unionens sociale og miljømæssige principper, at der afholdes passende lokale offentlige høringer om de udviklingsrelaterede aspekter af projekter, der er dækket af EU-garantien.

EIB's egne regler og procedurer skal omfatte de nødvendige bestemmelser om evaluering af den miljømæssige og sociale effekt af projekter og af aspekter med relation til menneskerettigheder for derved at sikre, at der i henhold til denne afgørelse kun ydes støtte til projekter, der er bæredygtige i økonomisk, finansiel, miljømæssig og social henseende.

Kommissionen skal lade sin årlige beretning til Europa-Parlamentet og Rådet omfatte en vurdering i sammenfattet form af udviklingsdimensionerne i EIB's aktiviteter på grundlag af de undersøgelser af rettidig omhu, der er gennemført for projekter.

I påkommende tilfælde skal vurderingen også omfatte en evaluering af, hvordan kapaciteten hos dem, der begunstiges af EIB-finansiering, kan forstærkes over hele projektforløbet ved hjælp af teknisk bistand.

2. Ud over den forudgående evaluering af de udviklingsrelaterede aspekter skal EIB kræve, at projektlederne under projektgennemførelsen og indtil afslutningen gennemfører en grundig kontrol med bl.a. projektets udviklingseffekt og indvirkning på miljøet og menneskerettighederne. EIB vurderer de oplysninger, den modtager fra projektlederne. EIB's kontrol omfatter så vidt muligt overvågning af de finansielle mellemleds resultater til støtte for SMV'er. Resultaterne af kontrollen offentliggøres, hvor det er muligt.

3. EIB forelægger Kommissionen årlige beretninger med en evaluering af de forventede udviklingsmæssige konsekvenser af de aktioner, der er finansieret i årets løb.

Beretningerne tager udgangspunkt i EIB's resultatindikatorer som omhandlet i artikel 6, stk. 2. Kommissionen forelægger EIB's udviklingsberetninger for Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den årlige beretning i henhold til artikel 11 og offentliggør dem, så interessenter, herunder civilsamfundet og modtagerlandene, også kan tilkendegive deres holdning hertil.

Europa-Parlamentet drøfter de årlige beretninger under hensyntagen til alle interesserede parters holdning.

4. Kravene i denne artikel gælder kun for EIB-finansieringstransaktioner, for hvilke en ansøgning om EIB-finansiering er indgivet efter den 30. oktober 2011, og som er undertegnet efter den 1. januar 2012.

▼B*Artikel 8***Samarbejde med Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten**

1. Sammenhængen mellem EIB's eksterne aktiviteter og Unionens eksterne politikmålsætninger forstærkes med det formål at maksimere synergien mellem EIB's finansiering og Unionens budgetmidler, særlig gennem opstilling af de i artikel 6 nævnte regionale tekniske operationelle retningslinjer og gennem en regelmæssig og systematisk dialog og tidlig udveksling af oplysninger om:

- a) strategidokumenter udarbejdet af Kommissionen og/eller EU-Udenrigstjenesten, alt efter hvad der er relevant, f.eks. landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter, vejledende programmer, handlingsplaner og fortiltrædelsesdokumenter
- b) EIB's strategiske planlægningsdokumenter og projektplanlægning
- c) andre politiske og operationelle aspekter.

2. Samarbejdet gennemføres på regionsbasis under hensyntagen til EIB's rolle og Unionens politik i hver enkelt region.

*Artikel 9***Samarbejde med andre offentlige finansieringsinstitutter**

1. EIB-finansieringstransaktioner skal, hvor det er hensigtsmæssigt, i større udstrækning gennemføres i samarbejde med andre internationale finansieringsinstitutter eller europæiske bilaterale finansieringsinstitutter for at maksimere synergieffekten, samarbejdet og effektiviteten og for at sikre en forsigtig og rimelig risikodeling og sammenhængende projekt- og sektorbetingelser med henblik på at mindske eventuelle dobbeltomkostninger og unødvendig overlapning.

2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde fremmes ved koordination, navnlig, hvor det er relevant, inden for rammerne af aftalememoranda eller andre EU-rammer for regionalt samarbejde mellem Kommissionen, EIB og de vigtigste internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter, der opererer i de forskellige regioner, under hensyntagen til EU-Udenrigstjenestens kompetenceområder.

*Artikel 10***EU-garantiens dækning og betingelser**

1. For EIB-finansieringstransaktioner, der indgås med eller garanteres af en stat, samt for andre EIB-finansieringstransaktioner, der indgås med regionale eller lokale myndigheder eller statsejede og/eller statskontrollerede offentlige virksomheder eller institutioner, og hvor disse andre EIB-finansieringstransaktioner har en passende EIB-kreditrisikovurdering, der tager hensyn til kreditrisikoen i det pågældende land, dækker EU-garantien alle udeblevne, men forfaldne betalinger til EIB (»totalgaranti«).

2. Med henblik på stk. 1 repræsenteres Vestbredden og Gazastriben af Den Palæstinensiske Myndighed, og Kosovo ⁽¹⁾ repræsenteres af FN's mission i Kosovo eller af en administration, der er angivet i de regionale tekniske operationelle retningslinjer, der er omhandlet i artikel 6.

(¹) I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999).

▼B

3. For andre EIB-finansieringstransaktioner end de i stk. 1 nævnte dækker EU-garantien alle udeblevne, men forfaldne betalinger til EIB, hvor misligholdelsen skyldes forekomsten af en af følgende politiske risici (»garanti mod politiske risici«):

- a) manglende overførsel af valuta
- b) ekspropriation
- c) krig eller civile uroligheder
- d) manglende adgang til domstolsprøvelse af kontraktbrud.

4. EIB udformer i samråd med Kommissionen en klar og gennemsigtig fordelingspolitik for beslutninger om finansieringskilden til transaktioner, der både kan dækkes af EU-garantien og finansieres af EIB for egen risiko.

5. Når EU-garantien indfris, giver EIB Unionen de relevante rettigheder i overensstemmelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede aftale.

Artikel 11

Årlig rapportering og regnskabsaflæggelse

1. Kommissionen aflægger årligt beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse. Beretningen skal omfatte en vurdering af EIB-finansieringstransaktionerne på projekt-, sektor-, lande- og regionsplan samt en vurdering af disse finansieringstransaktioners bidrag til opfyldelse af målsætningerne for Unionens eksterne politik og de strategiske målsætninger. Beretningen skal give et overblik over de igangværende projekter i sammenfattet form.

Beretningen skal især omfatte en vurdering af EIB-finansieringstransaktionernes overensstemmelse med denne afgørelse under hensyntagen til de i artikel 6 omhandlede regionale tekniske operationelle retningslinjer og skal indeholde afsnit om merværdien for opfyldelsen af Unionens politiske målsætninger, om evaluering af de forventede udviklingsmæssige konsekvenser i sammenfattet form, i hvilket omfang EIB har taget hensyn til den miljømæssige og sociale bæredygtighed ved udformningen og overvågningen af finansierede projekter og om samarbejdet med Kommissionen og andre internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter, herunder om samfinansiering.

Beretningen skal navnlig indeholde en oversigt over alle finansielle ressourcer i Unionen, der bruges i kombination med EIB-finansiering og andre donorer, hvorved der gives et overblik over de økonomiske risici forbundet med de finansielle transaktioner, der gennemføres i henhold til denne afgørelse. Den skal endvidere indeholde et særligt afsnit med en detaljeret vurdering af de foranstaltninger, EIB har truffet med henblik på at overholde artikel 1, stk. 2.

2. EIB fortsætter med at forelægge alle sine uafhængige evalueringsrapporter, som vurderer de praktiske resultater af EIB's specifikke aktiviteter under de eksterne mandater, for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

▼B

3. Med henblik på stk. 1 forelægger EIB årlige beretninger for Kommissionen om de EIB-finansieringstransaktioner, der gennemføres i henhold til nærværende afgørelse, på projekt-, sektor-, lande- og regionsplan, om opfyldelsen af målsætningerne for Unionens eksterne politik og de strategiske målsætninger, herunder om samarbejdet med Kommissionen, andre internationale finansieringsinstitutter og europæiske bilaterale finansieringsinstitutter såvel som en udviklingskonsekvensanalyse, som nævnt i artikel 7. Ethvert aftalememorandum mellem EIB og andre internationale finansieringsinstitutter eller europæiske bilaterale finansieringsinstitutter vedrørende gennemførelsen af finansieringstransaktioner i henhold til denne afgørelse offentliggøres eller, hvor offentliggørelse ikke er en mulighed, meddeles Europa-Parlamentet og Rådet som led i Kommissionens årlige beretning efter denne artikels stk. 1.

4. EIB forsyner Kommissionen med de fornødne statistiske, finansielle og regnskabsmæssige data om hver af EIB's finansieringstransaktioner såvel som alle yderligere oplysninger, som Kommissionen har brug for til at opfylde sine rapporteringsforpligtelser eller besvare henvendelser fra Revisionsretten, samt med en revisionserklæring om udestående beløb i EIB's finansieringstransaktioner.

5. Med henblik på Kommissionens regnskabsføring og rapportering af de risici, der dækkes af totalgarantien, jf. definitionen i artikel 10, stk. 1, forsyner EIB Kommissionen med EIB's risikovurdering og kreditvurderingsoplysninger vedrørende EIB's finansieringstransaktioner med andre låntagere eller garanterede debitorer end stater.

6. EIB tilvejebringer de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede oplysninger for egen regning.

7. EIB offentliggør ligeledes generelt de i stk. 3 og 4 omhandlede oplysninger, dog med undtagelse af eventuelle fortrolige oplysninger.

8. Oplysninger om, hvorvidt projektet er omfattet af EU-garantien, skal fremgå af det projektresumé, der offentliggøres på EIB's websted efter godkendelsen.

9. EIB medtager i sin årlige beretning en opfølgende vurdering af, hvorledes aftalememorandummet med Den Europæiske Ombudsmand har fungeret, i det omfang dette memorandum vedrører EIB-finansieringstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse.

10. Kravene i stk. 1 og 3 gælder kun for EIB-finansieringstransaktioner, for hvilke en ansøgning om EIB-finansiering er indgivet efter den 30. oktober 2011, og som er undertegnet efter den 1. januar 2012.

*Artikel 12***Ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner**

EIB tolererer i forbindelse med sine finansieringstransaktioner ikke nogen former for ulovlige aktiviteter, herunder hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skattesvig og skatteunddragelse. Navnlig deltager EIB ikke i nogen former for finansieringstransaktioner, der gennemføres i et finansieringsberettiget land via en fremmed ikke-samarbejdsvillig jurisdiktion, der er identificeret som sådan af OECD, Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) eller andre relevante internationale organisationer.

▼B*Artikel 13***Inddrivelse af betalinger foretaget af Kommissionen**

1. Foretager Kommissionen en betaling under EU-garantien, påhviler det EIB i Kommissionens navn og på dennes vegne at inddrive fordringer vedrørende udbetalte beløb.
2. Senest på datoen for indgåelsen af den i artikel 14 omhandlede garantiaftale indgår Kommissionen og EIB en aftale, der fastsætter de nærmere bestemmelser og procedurer for inddrivelse af fordringer.
3. Af hensyn til gennemsigtigheden offentliggør Kommissionen specifikke oplysninger om enhver inddrivelse i henhold til den i artikel 14 omhandlede garantiaftale på sit websted, medmindre fortrolighed er påkrævet.

*Artikel 14***Garantiaftale**

Kommissionen og EIB indgår en garantiaftale, der fastsætter de nærmere bestemmelser og procedurer vedrørende EU-garantien, og underretter Europa-Parlamentet herom.

*Artikel 15***Revisionsrettens revision**

EU-garantien og betalinger og inddrivelser i henhold til denne, som kan henføres til Den Europæiske Unions almindelige budget, revideres af Revisionsretten.

*Artikel 16***Revisionsklausul**

Kommissionen forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om indførelse af EU-garantien som led i den næste flerårige finansielle ramme.

*Artikel 17***Endelig rapport**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en endelig rapport om anvendelsen af denne afgørelse senest den 31. oktober 2014.

*Artikel 18***Ophævelse**

Afgørelse nr. 633/2009/EF ophæves.

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

BILAG I

DET GENERELLE MANDATS REGIONALE LOFTER

- A. **Førtiltrædelseslande:** 9 048 000 000 EUR
- B. **Naboskabs- og partnerskabslande:** 13 548 000 000 EUR fordelt på følgende vejledende underlofter:
  - i) Middelhavslande: 9 700 000 000 EUR
  - ii) Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland: 3 848 000 000 EUR
- C. **Asien og Latinamerika:** 3 952 000 000 EUR fordelt på følgende vejledende underlofter:
  - i) Latinamerika: 2 912 000 000 EUR
  - ii) Asien (herunder Centralasien): 1 040 000 000 EUR
- D. **Den Sydafrikanske Republik:** 936 000 000 EUR.

Inden for det generelle mandats overordnede loft kan EIB's styrende organer beslutte at omfordele op til 10 % af de regionale lofter i og mellem regionerne.

▼B*BILAG II***POTENTIETLT FINANSIERINGSBERETTIGEDE REGIONER OG LANDE****A. Førtiltrædelseslande**1. *Kandidatlande*

Kroatien, Island, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Tyrkiet

2. *Potentielle kandidatlande*

Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Serbien

B. Naboskabs- og partnerskabslande1. *Middelhavslande*

Algeriet, Egypten, Vestbredden og Gazastriben, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Syrien, Tunesien

2. *Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland*

Østeuropa: Hviderusland, Republikken Moldova, Ukraine

Det sydlige Kaukasus: Armenien, Aserbajdsjan, Georgien

Rusland

C. Latinamerika og Asien1. *Latinamerika*

Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Cuba, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. *Asien*

Asien (ekskl. Centralasien): Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodja, Kina (inkl. De Særlige Administrative Områder Hongkong og Macao), Indien, Indonesien, Irak, Laos, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Nepal, Pakistan, Filippinerne, Singapore, Sydkorea, Sri Lanka, Taiwan, Thailand, Vietnam, Yemen

Centralasien: Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan

D. Sydafrika

Den Sydafrikanske Republik

⁽¹⁾ I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999).

▼B*BILAG III***FINANSIERINGSBERETTIGEDE REGIONER OG LANDE****A. Førtiltrædelseslande**1. *Kandidatlande*

Kroatien, Island, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Tyrkiet

2. *Potentielle kandidatlande*

Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo ⁽¹⁾, Serbien

B. Naboskabs- og partnerskabslande1. *Middelhavslande*

Algeriet, Egypten, Vestbredden og Gazastriben, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, ► **M1** ————— ◀ Tunesien

2. *Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland*

Østeuropa: Republikken Moldova, Ukraine

Det sydlige Kaukasus: Armenien, Aserbajdsjan, Georgien

Rusland.

C. Asien og Latinamerika1. *Latinamerika*

Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. *Asien*

Asien (ekskl. Centralasien): Bangladesh, Brunei, Cambodja, Kina (inkl. De Særlige Administrative Områder Hongkong og Macao), Indien, Indonesien, Irak, Laos, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Nepal, Pakistan, Filippinerne, Singapore, Sydkorea, Sri Lanka, Thailand, Vietnam, Yemen

Centralasien: Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan

D. Sydafrika

Den Sydafrikanske Republik.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 (1999).

BILAG IV

REGIONALPOLITISKE RAMMER

EIB's virksomhed i partnerskabslande, der deltager i førtiltrædelsesprocessen, foregår inden for de rammer, der er fastlagt i tiltrædelsespartnerskabsaftalerne og de europæiske partnerskabsaftaler, der indeholder prioriteringerne for kandidatlandene og de potentielle kandidatlande, som alle tjener til at tilnærme landene Unionen og lægger rammerne for Unionens bistand. Stabiliserings- og associeringsprocessen udgør Unionens politiske ramme for Vestbalkan. Den er opbygget som et voksende partnerskab, inden for hvilket Unionen tilbyder handelsindrømmelser, økonomisk og finansiel bistand samt aftalebaserede forbindelser i form af stabiliserings- og associeringsaftaler. Finansiel førtiltrædelsesbistand gennem IPA hjælper kandidatlandene og potentielle kandidatlande med at forberede sig på de forpligtelser og udfordringer, der følger med medlemskabet af Unionen. Denne bistand understøtter reformprocessen, herunder forberedelserne til egentligt medlemskab. Der lægges vægt på opbygningen af institutioner, tilpasning til Unionens regelværk, forberedelser vedrørende Unionens politikker og instrumenter og fremme af foranstaltninger til gennemførelse af økonomisk konvergens.

EIB's virksomhed i naboskabslandene foregår inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, hvormed Unionen agter at udvikle et særligt forhold til naboskabslandene med henblik på at etablere et område med velfærd og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier, herunder demokrati, retsstaten, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne, og som er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde i overensstemmelse med den resultatorienterede differentiering. EIB-finansieringen vil inden for rammerne af dette samarbejde og i henhold til denne afgørelse også fokusere på politikker, der fremmer inklusiv vækst og jobskabelse, og som bidrager til social stabilitet i tråd med en tilgang, der er baseret på incitamenter, og som støtter Unionens politikmål udadtil, herunder i forbindelse med migrations-spørgsmål.

For at nå disse mål gennemfører Unionen og Unionens partnere i fællesskab aftalte bilaterale handlingsplaner, hvori er fastlagt en række prioriteringer med hensyn til bl.a. politiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål, økonomiske og handelsmæssige anliggender, miljømæssige og sociale spørgsmål og integration af transport- og energinetværk.

Middelhavsunionen, EU-strategien for Donauområdet, EU-strategien for Østersøområdet, det østlige partnerskab og Sortehavssynergien er multilaterale og regionale initiativer, der supplerer den europæiske naboskabspolitik og tjener til at fremme samarbejdet mellem Den Europæiske Union og de respektive grupper af nabopartnerlande, der står over for fælles udfordringer og/eller deler fælles geografiske omgivelser. Middelhavsunionen tager sigte på at genoptage Euro-Middelhavs-integrationsprocessen ved at støtte en gensidig økonomisk, social og miljømæssig udvikling af landene omkring Middelhavet og bidrager til en bedre socioøkonomisk udvikling, solidaritet, regional integration, bæredygtig udvikling og vidensopbygning og understreger behovet for at udbygge det finansielle samarbejde og støtte regionale og transnationale projekter. Middelhavsunionen støtter navnlig etableringen af motorveje til sø- og landtransport, bekæmpelse af forurening af Middelhavet, solenergiplanen for Middelhavsområdet, initiativet for øget handel i Middelhavsområdet, civilbeskyttelse i området og Euro-Middelhavsuniversitetet. EU-strategien for Østersøområdet støtter et bæredygtigt miljø samt en optimal økonomisk og social udvikling i Østersøområdet. EU-strategien for Donauområdet understøtter bl.a. udvikling af transport, energiforbindelser og energisikkerhed, bæredygtigt miljø og den socioøkonomiske udvikling i Donauområdet. Det østlige partnerskab tager sigte på at skabe de nødvendige betingelser for at sætte skub i den politiske associering og fremme den økonomiske integration mellem Unionen og de østlige partnerlande. Den Russiske Føderation og Unionen har indgået et omfattende strategisk partnerskab, der består ved siden af den europæiske naboskabspolitik og kommer til udtryk gennem fælles rum og køreplaner. Disse suppleres på multilateralt plan af den nordlige dimension, der danner ramme for samarbejdet mellem Unionen, Rusland, Norge og Island.

▼B

EIB's aktiviteter i Latinamerika foregår inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem Unionen, Latinamerika og Caribien. Som fremhævet i Kommissionens meddelelse fra september 2009 om »Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører« består Unionens prioriteringer i relation til samarbejdet med Latinamerika i at fremme den regionale integration og bekæmpe fattigdom og social ulighed med det formål at befordre en bæredygtig økonomisk og social udvikling. Disse politiske målsætninger vil søges opfyldt under hensyntagen til, at de latinamerikanske lande ikke befinder sig på samme udviklingstrin. Den bilaterale dialog vil føres videre på områder af fælles interesse for Unionen og Latinamerika, herunder miljø, klimaforandringer, katastroferisikobegrænsning og energi, videnskab, forskning, højere uddannelse, teknologi og innovation.

I Asien opfordres EIB til at være aktiv såvel i dynamiske voksende økonomier som i fattigere lande. I denne region, der er kendetegnet ved stor diversitet, udbygger Unionen sine strategiske partnerskaber med Kina og Indien, og der sker fremskridt med forhandlingerne om nye partnerskabs- og frihandelsaftaler med lande i Sydøstasien. Samtidig står udviklingssamarbejde fortsat højt på Unionens dagsorden med Asien. Unionens udviklingsstrategi for den asiatiske region tager sigte på at udrydde fattigdom ved at understøtte en bredt baseret bæredygtig økonomisk vækst, skabe et gunstigt klima og gunstige vilkår for handel og integration inden for regionen, forbedre regeringsførelsen, forbedre den politiske og sociale stabilitet og bidrage til at opfylde 2015-målene. I fællesskab udformes der politikker med henblik på at tackle de fælles udfordringer såsom klimaforandringer, bæredygtig udvikling, sikkerhed og stabilitet, regeringsførelsen og menneskerettigheder samt forebyggelse af og reaktion på naturkatastrofer og menneskelige katastrofer. Den EU-strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2007, har styrket den regionale og bilaterale dialog og Unionens samarbejde med centralasiatiske lande om en række vigtige problemer, som regionen er konfronteret med, f.eks. fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling og stabilitet. I forbindelse med gennemførelsen af denne strategi er der gjort store fremskridt for så vidt angår menneskerettigheder, retsstaten, god regeringsførelse og demokrati, undervisning, økonomisk udvikling, handel og investeringer, energi og transport og miljøpolitik.

EIB's aktiviteter i Sydafrika foregår inden for rammerne af EU-landestrategidokumentet for Sydafrika. I dette strategipapir fokuseres der især på jobskabelse og udvikling af kapacitet til levering af tjenesteydelser og social samhørighed. EIB's aktiviteter i Sydafrika har i høj grad suppleret Kommissionens udviklingssamarbejdsprogram, idet EIB fokuserer på støtte til den private sektor og investeringer i udbygning af infrastrukturer og sociale tjenester (boliger, elforsyning, rensning af drikkevand og kommunale infrastrukturer). I forbindelse med midtvejsevalueringen af EU-landestrategidokumentet for Sydafrika er der blevet stillet forslag om en intensivering af indsatsen på klimaforandringsområdet gennem aktiviteter til støtte for oprettelsen af grønne job.